

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/177/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114011416
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2114011416.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Mariána Jarábka a JUDr. Daniely Šramelovej, v trestnej veci odsúdeného A. E., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 12.08.2014 pod sp. zn. 30PP/111/2014, na neverejnóm zasadnutí konanom dňa 30.10.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. E., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného A. E. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Bratislava II trestným rozkazom zo dňa 27.02.2014 pod sp. zn. OT/103/2014 podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona v trvaní 8 mesiacov nepodmiennečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil okresný súd tým, že u odsúdeného neboli splnené podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle ustanovenia § 66 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, a to jednak z dôvodu menej priaznivého hodnotenia odsúdeného, ktorého resocializačná prognóza sa javí ako menej nepriaznivá a tiež z dôvodu, že sa nedá očakávať jeho polepšenie v budúcnosti, nakoľko sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti. V minulosti bol menovaný 7 krát súdne trestaný, čo nedáva súdu dostatočnú záruku, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť na slobode riadny život a nedostane sa do rozporu so zákonom.

Proti tomuto uzneseniu odsúdený zahlásil sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o verejnóm zasadnutí, ktorú však bližšie písomne nezdôvodnil.

Krajský súd podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že ods. A. E. v súčasnosti vykonáva v ÚVTOS Leopoldov trest odňatia slobody na základe trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 27.02.2014 pod sp. zn. OT/103/2014 podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona v trvaní 8 mesiacov nepodmiennečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Leopoldov vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného je počas výkonu trestu na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov plní, no doposiaľ nebol ani disciplinárne odmenený a ani disciplinárne potrestaný. Aktuálne nie je zaradený do práce, v minulosti bol zaradený, no na návrh zmluvného partnera bol z pracoviska vyradený. Stanovené ciele programu zaobchádzania plní zatiaľ iba čiastočne. Resocializačná prognóza sa u neho javí ako menej priaznivá vzhľadom na riziko sociálneho zlyhania, pretože v minulosti bol viackrát súdne trestaný, nemal stabilné zamestnanie, užíval drogy a nie je vyučený.

V zmysle podaného hodnotenia odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, pričom riaditeľ jeho podmiennečné prepustenie odporúča s dohľadom.

Podľa § 66 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený v čase podania žiadosti splnil formálnu podmienku pre účely podmiennečného prepustenia, a to v podobe výkonu polovice uloženého trestu odňatia slobody. Súčasne však treba konštatovať, že neboli splnené obe materiálne podmienky. Dôvodom na nevyhovenie žiadosti pritom stačí, ak nie je splnená aspoň jedna z nich.

V danom prípade je preukázané, že odsúdený počas výkonu trestu žiadne výrazné polepšenie nepreukázal. Nemá doposiaľ zaznamenanú žiadnu disciplinárnu odmenu, stanovené ciele programu zaobchádzania plní zatiaľ iba čiastočne, nepracuje a nevyvíja ani žiadne iné aktivity naznačujúce aspoň čiastočnú snahu o vytvorenie si lepšieho obrazu o svojej osobe či zmene svojho životného postoja. Taktiež doposiaľ nenaplnenou je materiálna podmienka v podobe reálneho očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život. Splnenie tejto podmienky sa sleduje predovšetkým s ohľadom na samotnú osobu odsúdeného a spôsob jeho života. V tomto smere je potrebné konštatovať, že v osobe A. E. sa jedná o viackrát súdne trestaného človeka, ktorý sa dokonca aj po tom, ako bol v minulosti podmiennečne prepustený, opätovne dopustil trestnej činnosti, ktoré skutočnosti vo svojom súhrne aj podľa názoru krajského súdu nevytvárajú dostatočnú záruku na konštatovanie, že by v budúcnosti viedol riadny a bezúhonný život.

Vzhľadom k vyššie uvedeným okolnostiam krajský súd nezistil dôvody na zmenu rozhodnutia okresného súdu a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.